

Datum
2016 -09- 2 6

Dnr
3249-16-21
Aktbil. 13

Erik J Olsson
Magnus Zetterholm

Angående er anmälan till Justitiekanslern

Ni har i maj 2016 anmält en ifrågasatt överträdelse vid Uppsala universitet av det allmänna förbud mot repressalier som anses följa av regeringsformen.

Justitiekanslern har den 6 juli 2016 beslutat att inte inleda förundersökning med anledning av er anmälan. Justitiekanslern har däremot beslutat att inom ramen för sin tillsynsverksamhet hämta in ett yttrande från universitetet.

Uppsala universitet har nu gett in ett yttrande med bilagor, som bifogas.

Ni får tillfälle att yttra er över vad universitetet har skrivit. Om ni väljer att ge in ett yttrande ska ni göra det senast den 19 oktober 2016.

Med vänlig hälsning

Johan Jansson

Bifogas:

Aktbilagorna 9–12

**UPPSALA
UNIVERSITET**

Box 256
SE-751 05 Uppsala

Besöksadress:
S:t Olofsgatan 10 B

Handläggare:
Mattias Wande

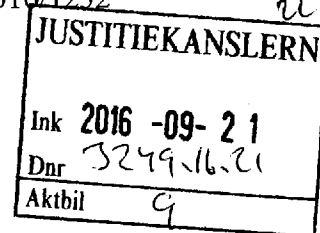
Telefon:
018-471 74 06

Telefax:
018-471 16 41

YTTRANDE

2016-09-20 Dnr UFV 2016/1232

Justitiekanslern
Box 2308
103 17 Stockholm

**Yttrande angående anmälan mot Uppsala universitet, från
Academic Rights Watch, Justitiekanslerns dnr 3249-16-21**

Justitiekanslern har anmodat Uppsala universitet att inkomma med ett yttrande över en anmälan från Academic Rights Watch gällande ifrågasatt överträdelse av det allmänna förbudet mot repressalier i regeringsformen. Universitetet har ombetts yttra sig över anmälan och särskilt svara på följande frågor.

1. Universitetets redogörelse för de omständigheter som anmälan gäller, med uppgift om anmälan enligt universitetet innehåller felaktiga eller ofullständiga uppgifter om det faktiska händelseförloppet. Till redogörelsen bör fogas kopior av beslut och andra handlingar av intresse.
2. Universitetets syn på frågan om de åtgärder som har vidtagits mot den aktuella professorn har varit förenliga med 2 kap. 1 § regeringsformen och det allmänna repressalieförbudet.

Rektor har inhämtat ett yttrande från språkvetenskapliga fakulteten och institutionen för lingvistik och filologi, bilaga 1. Utöver vad som anges i detta yttrande vill rektor anföra följande.

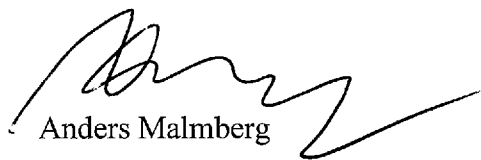
Beträffande **fråga 1** i Justitiekanslerns anmodan besvaras den i yttrandet från språkvetenskapliga fakulteten och institutionen för lingvistik och filologi. Till yttrandet bifogas två bilagor, *En latinists synpunkter på behovet av grundutbildning i antik grekiska*, och *Om höstens "händelser"*, bilaga 2 och 3, som omnämns i anmälan från Academic Rights Watch till Justitiekanslern men som inte var med bland de handlingar som Justitiekanslern skickade till Uppsala universitet.

Beträffande **fråga 2** i Justitiekanslerns anmodan vill rektor anföra följande. Rektor anser inte att de åtgärder som vidtagits står i strid med repressalieförbudet i 2 kap. 1 § regeringsformen. Åtgärderna är förenliga med bestämmelsen och det allmänna repressalieförbudet. I yttrandet från språkvetenskapliga

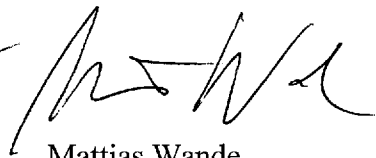
fakulteten och institutionen för lingvistik och filologi lämnas en närmare redogörelse kring relevanta händelser och varför åtgärderna vidtagits.

Rektor vill därutöver tydliggöra att de åtgärder som vidtagits, däribland arbetsgivarbeslutet och den muntliga erinran, varit en del i arbetet med att förbättra arbetsmiljön vid institutionen för lingvistik och filologi. Gerd Haverling har aldrig hindrats eller förbjudits att uttrycka sina åsikter, kritisera förhållanden, eller komma med förslag på förändringar. Däremot har hon uppmanats att följa de allmänna regler som gäller för arbetstagare vid Uppsala universitet. Eftersom arbetsmiljön blivit lidande på grund av hennes handlande har företrädare från språkvetenskapliga fakultetens sida informerat henne om hur en anställd vid Uppsala universitet ska bete sig för att, dels sköta sitt jobb, och dels skapa en dräglig arbetsmiljö kring sig. Det arbetet gav också resultat då arbetsmiljön förbättrades efter beslutet 2013. När arbetsmiljön återigen var på väg att försämrats såg sig dock fakulteten nödgad att påminna Gerd Haverling om det beslut som fattats och gav då den muntliga erinran som bekräftades skriftligt i början av 2016. Som framgår av yttrandet och det aktuella beslutet, samt erinran, har ingen av åtgärderna varit ägnade att inskränka Gerd Haverlings rätt att uttrycka sig fritt eller vara någon form av repressalie på grund av vad hon uttryckt eller kunnat uttrycka.

Beslut att avge yttrande i detta ärende har i rektors frånvaro fattats av undertecknad prorektor i närvaro av ställföreträdande universitetsdirektör Per Abrahamsson, efter föredragning av universitetsjuristen Mattias Wande. Närvarande därutöver var Uppsala studentkårs ordförande Daniel Simmons.

Anders Malmberg

Mattias Wande

UPPSALA
UNIVERSITET

Coco Norén

Dekan

Språkvetenskapliga fakulteten

Box 256
SE-75105 Uppsala

+46 70 425 96 96

www.sprakvet.uu.se

coco.noren@moderna.uu.se

YTTRANDE

2016-09-01 Dnr

Juridiska avdelningen
Kopia personalavdelningen

1(9)

JUSTITIEKANSLERN	
Ink	2016 -09- 2 1
Dnr	3244-1621
Aktbil	10

Anmälan som gäller ifrågasatt överträdelse av det allmänna förbudet mot repressalier (UFV 2016/1232)

Juridiska avdelningen har önskat om yttrande från Institutionen för lingvistik och filologi och Språkvetenskapliga fakulteten angående ovan rubricerade ärende. Särskilt efterfrågas upplysningar om punkt 1 i Justitiekanslerns remiss: "Universitetets redogörelse för de omständigheter som anmälan gäller, med uppgift om anmälan enligt universitetet innehåller felaktiga eller ofullständiga uppgifter om det faktiska händelseförloppet."

Den 18 juni 2013 tillställdes professor Gerd Haverling (GH) ett arbetsgivarbeslut (AB2013) undertecknad prefekten och den 26 januari 2016 en skriftlig bekräftelse av en muntlig erinran (SB2016) undertecknad dekanen med liknande innehåll.

Yttrandet innehåller fyra delar:

- A. Kommentarer till anmälan
- B. Bakgrund till Arbetsgivarbeslut AB2013
- C. Arbetsmiljöinsatsen 2012 och Arbetsgivarbeslut AB2013
- D. Bakgrund till SB2016 och därefter

Coco Norén
Dekan
Språkvetenskapliga fakulteten

Beáta Megyesi
Prefekt
Institutionen för lingvistik och
filologi

Bilagor

Gerd Haverling, *En latinists synpunkter på behovet av grundutbildning i antik grekiska*, 2015-10-25

Gerd Haverling, *Om höstens händelser*, 2016-01-22

A. Kommentarer till anmälan

I detta avsnitt ges direkta kommentarer till *Anmälan av misstänkt inskränkning av yttrandefrihet och hot om repressalieåtgärd* vid Uppsala universitet från Academic Rights Watch till Justitiekanslern.

1. Anmälan framför att "Båda skrivelserna [AB2013 och SB2016] anmärker på kritiska yttranden som professor Haverling riktat mot universitetet och avslutas med hot om uppsägning."

I AB2013 framförs att GH ska "framföra synpunkter eller kritik på ett konstruktivt sätt genom samtal med den det gäller och vid behov med stöd av en tredje part" och i SB2016 att "Gerd Haverling har i skrivelser och e-postmeddelanden uttryckt sig på ett otrevligt och kränkande sätt, bland annat genom att misstänkliggöra en anställd genom att påstå att denna har gjort sig skyldig till brott. Hon har formulerat sig på ett uttryckssätt som inte får förekomma på en arbetsplats och som är helt oacceptabla. Hennes skrivelser leder till upplevda kränkningar hos andra och skapar konflikter och samarbetsproblem." Anmärkningarna gäller *på vilket sätt* GH framfört sin kritik och inte *innehållet* i kritiken.

Anmälan formulering låter förstå att kritiska yttranden kan leda till uppsägning. I AB2013 står det: "Påföljd. Följs inte ovanstående beslut kan fråga om disciplinansvar eller i sista hand skiljande från anställning komma att prövas av personalansvarsnämnden." och i SB2016: "Detta samtal är därmed en muntlig erinran om att Gerd Haverling ska respektera de regler som gäller på arbetsplatsen. För det fall Gerd Haverling framöver åsidosätter sina åligganden i anställningen, kan fråga om skiljande från anställningen av personliga skäl aktualiseras." Därmed kan man inte dra slutsatsen, förutsatt att man tar del av hela sammanhanget, att kritiska yttranden skulle leda till avskiljande.

2. Anmälan framför att: "Till skillnad mot vad som hävdas i Norens skrivelse framstår Haverlings kritik - som återges i de e-postmeddelanden som ingår i erinran - som sakligt motiverad, adekvat och återhållen."

SB2016 innehåller fyra bilagor (*Exempel på korrespondens från Gerd Haverling, 2015-2016*, Uppsala universitets Arbetsgivarbeslut 2013-06-18, *Gerd Haverling: En latinists synpunkter på behovet av grundutbildning i antik grekiska 2015-10-25*, *Gerd Haverling: Om höstens händelser, 2016-01-22*) av vilka endast de två första verkar ha kommit till Academic Rights Watch's kännedom. (Se bilagor)

En av bilagorna till SB2016 är exempel på GHs korrespondens i vilken hon återkommer till anklagelser om maktmissbruk, tjänstefel, brott och hemliga agendor. Stilgreppet som ofta används är att formulera något som en obestridlig antydning. Här ges några citat från hennes epost, hela sammanhanget återfinns i *Exempel på korrespondens*.

E-post 2015-11-19 från GH

- [...] jag vill se ett slut på detta att man överser med uppenbart maktmissbruk
- Jag påpekade då att hon ju faktiskt har begått ett allvarligt tjänstefel [...]
- [...] men prefekten tyckte att det räckte att jag fick ha med mig en fackrepresentant under dessa mobbingmöten.
- Det skulle förvåna mig mycket om man efter en ordentlig granskning av samtliga fakta skulle kunna komma fram till att det är jag som är brottslingen i det här fallet.
- [...] och sannolikt blir det inte heller så lätt att då säga att det är jag som skall polisanmälas.

E-post 2015-11-01

- Dessutom – genom smusslandet och hemlighetsmakeriet kan vi andra faktiskt inte veta om arbetsgruppens beskrivning av stämningen bland medarbetarna är korrekt [...]
- [...] och det måste göras av personer som är rättträdiga och självständiga i förhållande till den nuvarande ledningen!
- [...] eftersom det annars kan hända att den som utövar makten blir självsvåldig och maktfullkomlig och att osunda maktstrukturer etablerar sig.
- Faktum är att detta i själva verket är ett mycket grovt tjänstefel, som skulle kunna bestraffas med fängelse om överträdelsen beivrades!

- Alltför långvarig och alltför okontrollerad maktutövning kan även leda till intolerans mot och förtryck av olikfäktande.
- [...] det är fullt möjligt att hennes avsikter inte alltid har varit fullt så nattsvarit onda som de ibland har förefallit mig

E-post 2015-12-28

- Det som jag fick se i det fallet - inklusive den djupt kränkande behandlingen av undertecknad - gör att jag tror att det skulle vara mycket lätt att hitta exempel på ett mycket stort antal lagbrott vid vårt universitet.

E-post 2015-12-19

- Frågan är vem som skadar verksamheten mest och vem som verkligen är "trolös" mot Uppsala universitet
- Trots detta - och det är det verkligen pinsamma! - stoppades inte detta olagliga tilltag av dåvarande dekan eller av andra instanser högre upp vid vårt universitet!!!
- Jag är medveten om att jag trampar på mycket ömma tår när jag pekar på detta problem - och prefektens lika emotionella som osakliga inlägg återspeglar detta.

3. Anmälan framför att: "De kritiska synpunkterna gäller uteslutande, direkt eller indirekt, vetenskapliga angelägenheter."

Som framgår av bilagan *Exempel på korrespondens*, samt de bilagor till SB2016 som inte åberopats av Academic Rights Watch (*En latinists synpunkter på behovet av antik grekiska och Om höstens händelser*) gäller GH:s kritik inte enbart vetenskapliga angelägenheter, utan även utbildning, rekrytering och universitetsorganisationen, vilket Språkvetenskapliga fakulteten i sig inte ser som problematiskt.

4. Anmälan framför att: "Skrivelserna innehåller dessutom felaktigheter vad gäller en professors arbetsuppgifter."

I AB2013 klargörs att: "I arbetsuppgifter för befattning som professor i latin ingår forskning, internationalisering, ansökan om externa medel, handledning och undervisning inom forskarutbildning, undervisning på grund- och avancerad nivå, planering av seminarier, kursutveckling, kursadministration, examination samt egen kompetensutveckling i enlighet med tjänsteplaneringen, institutionens befattningsbeskrivningar för ämnesföreträdare samt centralt och lokalt kollektivavtal." Språkvetenskapliga fakulteten kan inte se på vilket sätt detta skulle vara felaktigt.

5. Anmälan framför att: "I erinran lämnas exempelvis uppgiften att Haverling åsidosatt sina åtaganden i tjänsten genom att involvera sig i administrativa frågor utöver de ramar som ges av det kollegiala styret."

I SB2016 står det "Coco Norén konstaterade att Gerd Haverling under hösten och vintern 2015/2016 åter åsidosatt sina åligganden i anställningen. [Nytt stycke] Gerd Haverling har i skrivelser och e-postmeddelanden uttryckt sig på ett otrevligt och kränkande sätt, bland annat genom att misstänkliggöra en anställd genom att påstå att denna har gjort sig skyldig till brott." Den konsekvens-orsaks-relation som anmälan uttrycker med *genom att* finns det inga belägg för i texten.

6. Anmälan drar slutsatsen att: "Mot bakgrund av de till erinran bifogade e-postmeddelandena måste detta förstås som att Haverling förbjuds kritisera administrativa beslut."

SB2016 citerar AB2013 i vilket det står att GH ska "inte involvera sig i administrativa frågor utöver de ramar som ges av det kollegiala styret". Kanske är formuleringen otydlig och behöver konkretiseras. Ingen medarbetare *förbjuds* att kritisera administrativa eller andra beslut. Däremot måste ärendehantering respekteras, och kritik *framföras på ett sådant sätt* som möjliggör samarbete i en god arbetsmiljö. Det är också rimligt att den gemensamma lärarkåren inom ett ämne, i det här fallet grekiska, med sin vetenskapliga och pedagogiska kompetens, ges tolkningsföreträde framför en kollega inom ett annat ämne, särskilt då

beslut om utbildning och forskning inom ämnet har hanterats enligt gängse förfarande i kollegiala organ sammansatt av representanter för hela institutionen.

7. Anmälan framför att: "Därför följer att kritik mot arbetsgivaren inte kan betraktas som brister i förhållande till "åtaganden i tjänsten", [...]"

Språkvetenskapliga fakulteten instämmer till fullo i att "kritik mot arbetsgivaren inte kan betraktas som brister i förhållande till "åtaganden i tjänsten", och vänder sig starkt emot antydningen om att något annat skulle vara fallet.

B. Bakgrund till Arbetsgivarbeslut AB2013

Perioden 2009 fram till 2013 då arbetsgivarbeslutet överlämnades till Gerd Haverling föranleddes av 1) att hon skapat allvarliga arbetsmiljöproblem för ett tiotal anställda, framför allt inom ämnena latin och grekiska språk, på institutionen genom kränkande uttalanden i e-postbrev och vid handledningstillfällen samt 2) att hon inte godtar lagar (Högskolelagen, Högskoleförordningen), regler (Uppsala Universitets regelverk och policy) och beslut beredda och fattade av kollegiala organ i demokratisk ordning enligt föreskrifter (fakultetsnämnd och institutionsstyrelse). Nedan redovisas några typiska fall som återspeglar problematiken som har lett till arbetsgivarbeslutet (AB2013).

1. Problem inom forskarutbildningen i latin

Under perioden 2010 - 2013 har GH:s doktorander uttryckt starkt missnöje över allvarliga kommunikationsproblem, bristande respekt och kränkande formuleringar i hennes kritik av och synpunkter på deras arbeten. Därför hade doktoranderna svårt att tillgodogöra sig kritiska synpunkter och arbeta fokuserat på ett tillfredsställande sätt. Vid ett flertal tillfällen önskade två doktorander att en tredje part skulle närvara vid handlednings- eller examinationstillfällen för att de skulle känna sig trygga i situationen.

Prefekt tillsammans med studierektor för forskarutbildningen hade under perioden många samtal med GH, både med och utan de berörda doktoranderna för att möjliggöra ett konstruktivt avhandlingsarbete. Trots institutionens åtgärder vände sig doktoranderna oberoende till UU:s doktorandombudsman och juridiska avdelningen och begärde också huvudhandledarbyte. Den doktoranden som var i slutskedet valde slutligen att dra tillbaka sin begäran. GH fortsatte då att vara examinator men i närvaro av en tredje part vid examinationstillfällena på doktorandens och doktorandombudsmannens begäran. GH uppvisade ingen förståelse för kritiken utan uttryckte istället att hon själv upplevde sig hotad. GH framförde önskemål om att universitetet inte borde ta hänsyn till en doktorands kritik utan att först höra handledarens version i sak. Prefekt och studierektors undersökning visade att doktoranden enbart riktat stark kritik mot GH:s sätt att förhålla arbetet genom att inkomma med synpunkter för sent och mot hennes kränkande bemötande.

Vid ett tillfälle uppmanade GH sin doktorand att arbeta under sin föräldraledighet vilket strider mot lagen. Doktoranden meddelar GH 2012-01-11 att hon väntar barn samt att hon ämnar arbeta på sin avhandling fram till födseln och därefter önskar ta föräldraledigt. GH uppmanar då doktoranden att arbeta även när hon tar hand om "ungen" genom att läsa en kurs under föräldraledigheten. Vid upprepade tillfällen behöver prefekten klargöra att arbetsgivare och handledare inte har rätt att ställa krav på arbetsinsatser under tjänstledighet i enlighet med lagen och UU:s föräldrapolicy.

I ett ytterligare fall krävde en doktorand huvudhandledarbyte som GH vägrade acceptera i egenskap av programprofessor i latin. Resultatet blev ett antal epostmeddelande till flera personer där hon med kränkande ord beskrev doktoranden som en dum, aggressiv flicka som vetenskapligt är mycket svag. GH har därefter försökt stoppa doktoranden från att få en tjänst efter att hennes finansiering tog slut. Trots doktorandernas lagliga rätt till handledarbyte vägrade GH att godta beslutet och försökte påverka den nya huvudhandledaren, tex att inte släppa doktoranden fram till disputation trots regelverk. När Språkvetenskapliga fakulteten hade beslutat disputation framförde GH att avhandlingen inte skulle godkännas trots att beslutet ägs av betygsnämnden. Efter disputationen krävde GH att få examinera

doktorandens två kvarvarande läskurser, trots att juridiska avdelningen bedömde att det som förekom jävsituation i och med GH:s tidigare agerande. Samtliga aktiva doktorander i latin på den tiden anhöll om att få arbeta på distans vilket också beviljades av prefekt och flera som riktat kritik mot GH har uttryckt oro för att det kan komma att påverka framtida tjänstetillsättningar.

Prefekt och studierektor för forskarutbildningen samt utbildningsledare och dåvarande dekanus kallade till flera möten. När GH slutligen förstod att det innebär arbetsvägran att inte komma infann hon sig. Vid mötena klargjordes återigen reglerna för handledarbyte, disputation och examination, med uppmaningen om att dessa måste respekteras. Även arbetsmiljöfrågor och samarbetsformer förtydligades. Trots detta har GH, utifrån sin egen uppfattning om lämpligt och olämpligt, spridit sina åsikter genom e-post till en rad chefer och andra personer inom institutionen och fakulteten, juridiska avdelningen, och de fackliga organisationerna utan att ta hänsyn till lagar och förordningar eller universitetsgemensam policy.

2. Oinformerad och oupphörlig negativ kritik av ämnet grekiska och dess medarbetare

GH är professor i latin men har i vida kretsar framfört stark negativ kritik om grekiska och bysantinologi sedan 2009 ända fram till idag (som också redovisas under Bakgrund till SB2016 och därefter). Utbildnings- och forskningsmiljön i grekiska och bysantinologi har expanderat och är internationellt mycket framgångsrik, men arbetet har försvårats av GH:s agerande. Hon har *oupphörligt* uttalat sig nedlåtande om anställda inom ämnet eller sökande under pågående rekrytering, riktat oinformerad kritik mot grekiskans utbildning på grund-, avancerad och forskar- nivå trots beredning och beslut i programråd, handledarkollegium, institutionsstyrelse och fakultetsnämnd, och angripit personalen i grekiska genom att ifrågasätta deras ämneskompetens. Det har varit svårt att slå vakt om arbetsron och säkerställa en god arbetsmiljö för lärar- och forskarkåren inom grekiska. Flera anställda undviker att möta GH på institutionen. Angreppen har i några fall varit så allvarliga att medarbetare meddelat prefekt och dekan att de överväger att säga upp sig.

3. Tjänstetillsättningar

Under 2009-2013 har GH vid upprepade tillfällen i breda kretsar skickat e-post som ifrågasätter pågående eller avslutade rekryteringar, framför allt i grekiska. Genom att framföra sina personliga uppfattningar har hon försvårat den gängse ärendehanteringen. Efter beslut har hon fortsatt att ifrågasätta tillsättningsprocessen och den kandidat som slutligen anställts och framförde sina synpunkter på ett sätt som uppfattas som kränkande mot enskild individ.

Vid tillsättningen av professuren i grekiska under 2009 och 2010 visar sig GH oenig med fakultetsnämndens beslut om att utlysa en professur i grekiska med inriktning mot bysantinologi (UFV-PA 2009/307). Nämndens beslut var en direkt konsekvens av konsistoriets krav på Språkvetenskapliga fakultetens ekonomi. Vidare krävde GH att vissa sakkunniga skulle tillkallas och accepterade inte sökgruppens kriteriebaserade förslag. En av de underhands tillfrågade sakkunniga hade varit i kontakt med GH och skrev till rektor att det föreligger en akademisk komplott kring tillsättningen. GH har fortsatt fram till dags dato (senast 2016-08-31) att på ett nedlåtande sätt kritisera tillsättningen som hon uppfattar som en attack mot den antika grekiskan till fördel för bysantinologin och förminskar den ytterst kompetenta innehavaren av programprofessuren i grekiska.

Ett lektorat utlystes i grekiska under 2011. I samband med tillsättningen framkommer att medelsbrist kan uppstå inom ämnet och därför har en forskare blivit övertalig. Enligt LAS 7 § ska institutionen undersöka möjligheten till omplacering inom institutionens ram innan man går till förhandling om arbetsbrist. Omplaceringsmöjligheter fanns inom institutionen då ett lektorat i grekiska hade utlysts. På prefekts begäran till fakulteten har forskaren behörighetsprövats av fakultetens rekryteringsgrupp och bedömts ha tillräckliga kvalifikationer för lektoratet i grekiska, vilket även grundade sig på de sakkunnigas bedömning i ärendet. I samråd med personalavdelningen och fakultetsledningen beslutades att avbryta rekryteringen och omplacera forskaren till lektoratet i grekiska enligt LAS 7§ 2 stycket. GH har upprepade gånger invänt mot detta och menar på att lagen inte är passande för den klassiska miljön, och uppmanade kollegan att ta en tjänst någon annanstans för att omplaceringar enligt henne skulle skadliga för verksamheten.

E-post 2012-12-11 från GH till berörd anställd:

Lagen är uppenbarligen inte skriven på ett sätt som passar för universitetsförhållanden och särskilt inte för de förhållanden som gäller för latin och grekiska, som ju har väldigt få akademiska tjänster här i landet. Men trots det måste man i ett fall som detta göra allt som överhuvudtaget är möjligt för att undvika omplaceringar av det här slaget. Det har varit mycket skadligt att för mycket i den här vägen har hänt i det förflutna.

GH har således försökt inskränka en enskild arbetstagares lagliga rättigheter utifrån sin uppfattning om vad som är hedervärt eller inte. Hon har fortsatt fram till dags dato augusti 2016 att känneteckna omplaceringen som olaglig, trots institutions- och fakultetsledningens försök att förklara regelverket.

4. Val av ledning och kritik av två valberedningar

Prefektval hölls till institutionsstyrelse och ledning under hösten 2012 för perioden 2013–2015 och under hösten 2015 för perioden 2016–2018. GH framförde stark kritik av valberedningens arbete som följde institutionsstyrelsens uppdrag och rektors föreskrifter. I samband med prefektvalet 2012 har GH uttryckt en viss villighet att ställa upp till prefekt under en kort period enligt egen utsago och vid prefektvalet 2015 har GH ställt upp som kandidat till biträdande/ställföreträdande prefektposten och sedan återtog sin kandidatur. De två valberedningarna kunde inte hitta stöd för henne hos personalen, varför hon aldrig föreslogs.

GH har anklagat prefekt för att ha hotat personalen som gjorde att de inte vågade rösta på någon annan än prefekten. GH anklagade också valberedning att mörka kandidater och inte stå för en transparent process. Valberedningen och valförrättarna har i båda fallen följt Rektors föreskrifter för val till styrelse och ledning. Valberedning intervjuade samtliga röstberättigade och genomförde även uppföljningssamtal med berörd personal. Prefekten har vid båda anonyma omröstningarna till institutionsstyrelsen fått högst antal röster av anställda och valdes också till prefektposten av institutionsstyrelsen efter valberedningens förslag.

GH har inte heller följt rektors föreskrifter genom att föreslå egna skapade röstsedlar och ett annat röstförfarande vid val av prefekt och biträdande prefekt.

C. Konfliktshanteringsinsats 2012 och Arbetsgivarbeslut AB2013

Under hösten 2012 initierade dåvarande dekanus vid Språkvetenskapliga fakulteten en insats på grund av konflikter på Institutionen för lingvistik och filologi som genomfördes av en extern konflikttherapeut och psykolog från Falk Healthcare, genom individuella intervjuer med tre berörda personer: prefekten, professorn i grekiska och Gerd Haverling. Som ett resultat föreslog fakultets- och institutionsledning, med stöd från personalavdelningen, för GH att ingå ett överenskommelseavtal vid ett möte 2013-02-28 med fackligt ombud närvarande. I avtalet angavs att GH skulle arbeta aktivt för att skapa förutsättningar för att utföra arbetet på ett tillfredställande sätt genom en god arbetsmiljö. I detta ingår att förebygga ohälsa, skapa trygghet och arbetsglädje för såväl kollegor som studerande. Vidare uppmanades GH att följa universitetets besluts- och delegationsordning, arbeta utifrån gällande styrdokument och att medvetet främja samarbetet med andra ämnen och framföra kritik på ett sakligt och konstruktivt sätt utan personangrepp. Övriga punkter handlade om att fullfölja den planering som överenskommit mellan henne och prefekten och bidra till institutionens dagliga arbete och vid frånvaro meddela detta. GH ville inte ingå överenskommelseavtalet.

På personalavdelningens inrådan utarbetades arbetsgivarbeslutet AB2013 med i stort sett samma innehåll som överenskommelseavtalet, och dekanus uppdrog åt prefekt att överlämna detta till GH vid ett möte 2016-06-18. Närvarande var dessutom en facklig representant och studierektor för forskarutbildningen på

GH:s begäran, samt två representanter från personalavdelningen. Punkterna i beslutet diskuterades ingående mot bakgrund av konfliktshanteringsinsatsen. Framför allt betonades att Gerd Haverling ska verka för en god arbetsmiljö såväl inom ämnet latin och doktoranderna, som mellan andra ämnen.

Efter arbetsgivarbeslutet förbättrades arbetsmiljön och blev lugnare genom tydlig kommunikation under de uppföljningssamtal som genomfördes i närvaro av facklig representant och personalavdelning under hösten 2013. Vid ett möte 2013-11-06 beslutades att inga flera uppföljningsmöten behövdes.

D. Bakgrund till SB2016 och därefter

Under hösten 2015 har GH inkommit med kritik i samband med val av institutionsledning och styrelse och i samband med anställning av en doktorand i grekiska och ånyo aktualiserat frågor som hon uppfattar är tecken på missförhållanden vid institutionen. Här måste betonas att latin och grekiska är två fristående huvudområden inom utbildning och forskning och att det finns en programprofessor i vardera. GH är professor i latin och har alltså inget direkt formellt ansvar för grekiska även om ämnena av tradition samarbetar nära vid de flesta lärosäten.

1. Underlag: e-postar och skrivelser

GH har skickat en mångfald mångordiga e-postar till fakultetens dekan under november 2015 – augusti 2016 och även till institutionsstyrelsen som återfinns i bilagorna. Hon tar upp flera frågor i en och samma e-post, men för överskådlighetens skull kan de beskrivas som:

- 1-19/11, ämne "prefektfrågan" och tillsättningen av lektoratet i grekiska
Korrespondens till institutionsstyrelsen, ett aldrig avsänt brev till juridiska avdelningen och personalavdelningen, till dekan.
- 18/11-8/12, ämne "nedläggning av klassikerprogrammet"
Korrespondens mellan programansvarig, programmets styrgrupp, dekaner för historisk-filosofiska fakulteten och språkvetenskapliga fakulteten, utbildningsledare vid de två fakulteterna.
- 14/1-23/1, ämne "uppföljningssamtal 1"
Korrespondens mellan GH och dekan.
- 3/5-9/5, ämne "arbetsmiljöplan"
Korrespondens mellan Mojgan Seraji och GH med dekan, med fackliga ombud i kopia.
- 8/6-28/6, ämne "uppföljningssamtal 2"
Korrespondens mellan GH, dekan, personalavdelningen, med fackliga ombud i kopia.

Under perioden 19 november till dags dato har GH författat minst 27 långa mejl till dekanen. Till detta tillkommer mejl med liknande innehåll ställda till prefekt, institutionsstyrelse, klassikersprogrammets ansvariga och styrgrupp, dekaner, utbildningsledare, anställda inom grekiska och professorskollegan i latin, fackliga ombud och möjligen fler som inte kommit fakulteten eller institutionen till kännedom.

Utöver e-post har GH skickat fem skrivelser för kännedom eller direkt riktat till dekanen (en del förekommer flera gånger som bilagor till olika e-posttrådar).

- *En latinists synpunkter på behovet av grundutbildning i antik grekiska* (okt. 2015), 7 sid., som innefattar en personlig bedömning av utbildningen på grundnivå i grekiska vid fyra svenska lärosäten.
- *Redogörelse för händelseförloppet i ärende UFV-PA 2011/2674, utlysning av universitetslektorat i grekiska* (skapat feb. 2013, senast ändrat dec 2015), 5 sid., som beskriver

hur GH uppfattat tillsättningen 2012 mellan april – december. Denna beskrivning kompletteras januari 2016 med *Ytterligare kommentarer om turerna kring lektoratet i grekiska 2012/2013*, 3,5 sid.

- *Bakgrund* (nov. 2015), 6 sid., med rubrikerna 1. *Hantering av tjänster i grekiska*, 2. *Konfliktlösning?*, 3. *Prefektvalet*, 4. *Klassikerprogrammet*. Här sammanställs temana och innehåll från tidigare underlag.
- *Om höstens "händelser"* (feb. 2016), 7 sid., med rubrikerna I. 15/10-2015, II. 19/10 2015, III. 25/10 2015, IV. 1/11 2015, V. 11/11 2015, VI. 12/11 2015, VII. 19/11 2015, VIII. 24/11, 28/11 och 8/12 2015, IX. 8/12 och 18/12 2015, X. *Några allmänna reflexioner*.

2. Fortsatt oinformerad kritik, särskilt av grekiska

Gerd Haverlings agerande får allvarliga konsekvenser för verksamheten. Under hösten 2015 har hon återkommit angående samma frågor som under 2009–2013, bl. a. kritik av utbildningen i grekiska, rekryteringar och val av institutionsledning. Hon har diskuterat nya beslut som hon anser vara felaktiga på ett nedlåtande sätt, som direkt eller indirekt riktat sig mot medarbetare. Som professor i latin ifrågasätter GH ihärdigt kvaliteten i utbildningen i grekiska, trots att samtliga kursplaner och studieplaner har passerat genom kollegiala organ, granskats och diskuterats i vederbörlig ordning.

GH involverade sig i tillsättningen av en doktorandtjänst i grekiska (oktober 2015) även om hennes huvudsakliga ansvar är utbildningen på forskarnivå i latin. Hon ifrågasatte återigen grecisternas rekommendationer, handledarkollegiets beredning på institutionsnivå och dess förslag till beslut. Hon motsatte sig antagningen av doktoranden trots att personen uppfyllde alla formella krav som ställs i den allmänna studieplanen i grekiska och att ämneskollegiet bedömde denne som utomordentligt passande till tjänsten på basis av CV, uppsats och forskningsplan, som också handledarkollegiet samtyckte till.

Under hösten sprider GH även skrivelsen "En latinists synpunkter på behovet av grundutbildning i antik grekiska" inte bara till anställda inom grekiska, institution- och fakultetsledning, utan även till den historiska-filosofiska fakulteten i samband med diskussioner om klassikerprogrammet. I skrivelsen ingick rekommendationen att hellre läsa grekiska i Stockholm som enligt GH håller högre kvalitet.

I december 2015 skriver GH till styrgruppen för Klassikerprogrammet att hon vill att det ska läggas ned eftersom det inte innehåller tillräckligt mycket antik grekiska för högre utbildning i latin. I ett svar från programsamordnaren vid Institutionen för antikens kultur och samhällsliv avfärdas den kritiken med motiveringen (2015-12-18): "Om latinet önskar en utökning av den antika delen av ämnet grekiska borde ämnesföreträdaren i latin göra gemensam sak med sina grekiska kollegor och arbeta aktivt för att utöka tjänsterna i grekiska, inte underminera undervisning och studentrekrytering som nu sker." Programmet innefattar antikvetenskap, latin och grekiska, och ägs och förvaltas av Historisk-filosofiska fakulteten. Övriga kollegor inom samarbetets tre ämnen och båda fakultetsledningarna stödde helhjärtat programmet medan GH starkt argumenterade för dess nedläggning vilket skapade stor oro för övriga medarbetare.

Under en vecka i maj 2016 försiggår en mejlkorrespondens mellan GH och en tidigare doktorand i ett annat ämne, och med fackliga företrädare och dekanen i kopia. Tonen är bitvis mycket affekterad och anklagande:

E-post 2016-05-03

- Men det måste även finnas en rimlig möjlighet för oss professorer att protestera mot uppenbara missförhållanden - utan att bli hotade eller trakasserade därför att vi vågar påpeka att den som har makten ljuger och bär sig illa åt!

E-post 2016-05-04

- Beträffande det där med fängelsestraff - tjä, det jag vill ha sagt med den saken är egentligen bara att det faktiskt inte är tillåtet att komma med osanna påståenden för att på så sätt kunna ge någon en förmån som vederbörande normalt inte skulle ha rätt till - eller för att skada någon. Det är grovt tjänstefel och grovt tjänstefel kan ge fängelse.

E-post 2016-05-05

- För en del år sedan var jag i konflikt med prefekten, som sin vana trogen inte hade försummat att missbruka sitt maktövertag. Konflikten hade bl.a. handlat om att hon ljög för att kunna anställa en kompis som lektor i latin i stället för den person som rätteligen borde ha fått jobbet.
- [...] och jag föreslog det senare, eftersom jag menar att vi skall ge vår dekan en sista chans att fundera över vilken sorts härskare hon vill vara: en nyckfull och ondskefull tyrann som okritiskt ställer sig bakom allehanda maktmissbruk och mygel - eller en rättrådig och respekterad dekan som anständigt folk kan ha förtroende för?

E-post 2016-05-06

- Men om nu vår utomordentligt duktige professor på detta sätt har stött din fortsatta verksamhet kan prefektens beslut att stoppa detta inte ses som annat än rent maktmissbruk motiverat av personlig ovilja - något som man helt klart borde ta itu med på fakultetsnivå.

Summering

Institutionsledning (prefekt, ställföreträdande prefekt, studierektor för forskarutbildning och studierektor för grund- och avancerad nivå) har samtalat med berörda parter vid många tillfällen under åren. Gerd Haverling har många gånger uppmanats av prefekt och dekan att följa gällande lagar, regelverk och beslut och att bidra till en bra arbetsmiljö genom att framföra synpunkter och rikta kritik *på ett konstruktivt sätt*.

Institutionens prefekt har löpande informerat fakultetsledningen om missförhållandena varit i diskussion med dekan och utbildningsledare. Personalavdelning och juridiska avdelningen har följt fallet och berett beslut i ärendet.

Gerd Haverlings stridigheter i ett stort antal frågor och anklagelser, kränkningar och trakasserier av enskilda medarbetare utgör fortfarande ett stort arbetsmiljöproblem, i synnerhet skadar det grecisterna och den klassiska miljön, inklusive Klassikerprogrammet. GH har fortsatt skicka långa e-postar med liknande innehåll inom institutionen, senast 2016-08-31.

Fakultetsledningen menar att GH:s sätt att framföra kritik inskränker andra medarbetares akademiska frihet och motverkar en god psyko-social arbetsmiljö med risk för ohälsa bland medarbetare.

En latinists synpunkter på behovet av grundutbildning i antik grekiska

1. Bakgrund

Man kan för all del hävda att hävda att varje ämne självt måste få fatta beslut om sitt innehåll och sina kursplaner. Men när det gäller de klassiska språken latin och grekiska finns det sedan mycket lång tid tillbaka ett nära samband och ett ömsesidigt behov av att stärka varandra och av att det andra ämnet levererar de nödvändiga grundläggande kunskaperna som behövs för att komma vidare på högre nivåer i det andra.

Genom en del mycket olyckliga och delvis lagstridiga beslut har vi fått en väldigt ensidig sammansättning av den tillsvidareanställda personalen i grekiska i Uppsala (och sättet som detta har skett på har givetvis inte varit ägnat att stärka vårt förtroende för våra systerämne). I såväl KoF 07 som i KoF 11 underströk utvärderarna att det är viktigt för ett universitet som Uppsala att ha professorskompetens i antik grekiska – och att det är särskilt viktigt för det andra klassiska språket, latin. Det är därför förvånande att man totalt har struntat i detta på institutions- och fakultetsnivå – och bara lyssnat till vissa (ibland direkt opassande) önskemål från somliga bysantinologers sida.

Jag vill framhäva att mitt intresse i den här saken *inte* har handlat om den ena eller andra personen – däremot om funktionen och behovet av kompetens. Jag är heller inte motståndare till bysantinsk grekiska eller till forskning på det området – däremot menar jag att vi måste ha rimlig kompetens av även vetenskapligt slag i antik grekiska för att grundutbildningen där skall fungera. Problemet är att man genom dessa felaktiga beslut har skapat en situation där sådan kompetens saknas och där vi har fått en grundutbildning som mycket snävt riktar in sig på den bysantinska grekiskan.

Egentligen tror jag ärligt talat inte att den grundutbildning som nu bjuds i Uppsala är bra för bysantinologin heller – det var enligt min uppfattning nämligen fel att de båda tidigare professorerna i bysantinologi tilläts skapa en separat utbildning i bysantinologi, eftersom den som genomgår den utbildningen egentligen bara är utbildad för en enda tjänst i landet, nämligen den de då själva hade. I stället hade de bort rikta in sig på att bereda plats för bysantinologin inom ramen för ämnet grekiska (på samma sätt som medeltids- och nylatinet numera ingår i latin; och faktum är att bysantinologin är en del av grekiskan i t.ex. Stockholm och Göteborg). – Det där är emellertid inte mitt ansvar utan ett problem för den nuvarande professorn i bysantinsk grekiska.

Mitt ansvar gäller förstås mitt eget ämne – men i det sammanhanget har jag, som sagt, även skäl att ha synpunkter på den utbildning i antik grekiska, som vi delvis kräver och i hög grad rekommenderar för antagning till forskarutbildningen i latin i Uppsala.

2. Min bakgrund i grekiska

Innan jag börjar diskutera kursplaner i grekiska bör jag kanske säga något om min egen bakgrund i ämnet. Faktum är att jag har läst ganska mycket grekiska – jag läste på sin tid A, B och C i Göteborg (då C-kurs med rätt mycket text, men utan uppsats) och jag läste även en kurs i bysantinsk grekiska på D-nivå (vi läste Nigel Wilsons antologi med bysantinska texter – jag och en dansk pojke och vår professor Cajus Fabricius) och diskuterade ett uppsatsämne med professorn. Men vid det laget var jag redan doktorand i latin och min handledare och professor

skulle strax pensioneras – därför lade jag ned det projektet. Däremot följde jag ett slag seminarierna i grekiska och läste bl.a. de antika retorikerna Hermogenes och Libanios i det sammanhanget.

Deg här gör att jag har betydligt bättre förutsättningar att tolka det som står i kursplaner i grekiska än vad jag hade haft om jag hade haft en mindre bred bakgrund i ämnet.

Jag kan även tillfoga att jag har undervisat en del i grekiska – bl.a. på prästgymnasiet i Göteborg och att jag även har sysslat en del med grekiska i Århus (även om jag där av naturliga skäl sysslade mer med latin än med grekiska). Som studieleder i Århus har jag dessutom arbetat med kursplaner i latin, grekiska, klassisk filologi och Oldtidskunskap.

Som forskare och lärare i latin har jag den erfarenheten att man ofta behöver titta på grekiska textställen – ibland på tämligen svårtolkade sådana – och att man även behöver en viss överblick över de grekiska klassikerna för att förstå den romerska prosan och poesin och dess tillkomst. Av det skälet talar jag om för mina studenter att jag tycker att de även skall läsa grekiska.

3. Om kursplaner på grundnivå i grekiska

Jag har gjort en sammanställning av de uppgifter om aktuella kursplaner på grundnivå i grekiska som finns på nätet. Ett genomgående drag är att ämnet – som har varit hotat flera gånger och ofta har tvingats kämpa med undermålig bemanning – i flera fall har tvingats till onödigt stora nedskärningar för att klara genomströmningen. Det skadar förstås kvalitén på utbildningen.

Man har helt enkelt skurit ned läsningen av text rätt mycket – och enligt min mening ofta för mycket. Det är när studenterna efter nybörjarkursen skall börja läsa originaltext som det tar emot – men det är bara genom att läsa text som man kan kämpa sig över den tröskeln. Det krävs helt enkelt en viss mängd text för att detta skall uppnås.

Alltför stora nedskärningar innebär att flitiga studenter i en del fall klarar flera kurser samtidigt – vilket är ett tecken på att kravnivån har sänkts så lågt att det inte längre krävs heltidsarbete för att klara kursen. Några Uppsalastudenter har t.o.m. lyckats läsa A+B i latin och grekiska samtidigt – vilket inte förekom på 70-talet i Göteborg, eftersom våra kurser var betydligt mer omfattande (liksom den utbildning som vi fick var mer gedigen).

Jag skall nu gå igenom utbildningarna i grekiska i landet. Vid en sådan jämförelse sticker Uppsala ut på flera sätt: här läser man det absolut lägsta antalet sidor prosatext och här läser man inte bara antik utan även efterantik prosa på B och C. Innan jag framför min kritik mot upplägget i Uppsala, vill jag dock först kommentera kursplanerna vid de övriga universitet i landet där grundutbildning i grekiska bedrivs.

3.1 Lund

Jag har funnit följande uppgifter om grundutbildningen i grekiska vid Lunds universitet. Till saken hör att man mig veterligt har en ytterst svag bemanning (en halv befördrad professor som enda tillsvidareanställda personal):

A-kurs = del 1 15 hp (nybörjarbok) + del 2 Klassisk och hellenistisk prosa 15 hp (prosa 1 7.5 hp + prosa 2 7,5 hp – närmare information om innehåll saknas)

B-kurs = Grammatik med textstudier 15 hp + Epik och lyrik 7,5 hp + Det attiska dramat 7,5 hp
(sid- och versantal syns inte i kursplanerna)

C-kurs = Prosa 7,5 & Drama & poesi 7,5 hp + examensarbete 15 hp

Det här är lite svårtolkat, eftersom man inte får veta hur många sidor text som skall läsas och av vilka författare.

Uttrycket "klassisk och hellenistisk prosa" på A *kan* betyda lite enklare Platontext (t.ex. Sokrates försvarstal) och en del lättare saker ur Nya Testamentet (t.ex. Lukas – inte Paulus, för han är rätt svår).

I "Grammatik med textstudier" läser man förmodligen attiska prosatexter från klassisk tid (kanske främst Platon och Xenofon och kanske Lysias) samtidigt som man övar grammatiken. Sedan återkommer en prosakurs på C.

Att uppskatta antalet prosasidor är omöjligt – antalet sidor poesi kan uppgå till ca. 3.000 (ett drama, 2 böcker Homeros + en del lyrik?).

Någon möjlighet att ersätta uppsatsmodulen på C med textläsning (vilket skulle vara intressant för den som vill gå vidare i latin) ges inte.

Det här ser ut som en mycket kraftigt nedbantad variant av den kursplan som själv läste efter på 70-talet.

3.2 Göteborg

Vid mitt gamla universitet i Göteborg har man gjort mycket kraftiga nedskärningar i förhållande till den kurs som jag läste på 70-talet. Även här har man kämpat med otillräcklig personalstyrka:

A-kurs = del 1 15 hp (nybörjarbok) + del 2 15 hp (Attisk prosa 12 hp – 30 sidor från Platon och Xenofon i original samt Platondialoger i översättning + Historia och kulturhistoria 3 hp)

B-kurs = Attisk prosa, Platon 6 hp (20 sidor text i original, t.ex. Apologin + en dialog i övers.) + Attisk prosa, retorik 6 hp (10 sidor Lysias + 20 sidor Demosthenes + kunskaper i retorisk analys) + Homeros 7,5 hp (800 vers Homeros i original) + Nytestamentlig grekiska 7,5 hp (70 sidor NT i original) + Grammatik 3 hp (översättningsövningar till attisk grekiska)

C-kurs = Grekisk historieskrivning 7 hp (Herodotos 30 sid. + Thukydides 30 hp) + Grekisk epigrafik 3 hp (läsning av några attiska inskrifter, bl.a. Troizendekretet) + Det grekiska dramat 5 hp (läsning av drama av Sofokles eller Euripides i original) + uppsats 15 hp

Det här är en tydligare plan och man får uppgifter om såväl sidantal som lästa författare. Efter genomgången kurs har man läst något av Platon, Xenofon Lysias, Demosthenes, Herodotos och Thukydides samt en hel del Nytestamentlig grekiska – däremot ingen annan författare från

romersk tid som t.ex. Plutarchos eller Johannes Chrysostomos som jag läste på min tid. Sammanlagt läser man ca. 215 sidor prosatext (30+120+60+5 inskr. ?).

I Göteborg har man skurit ned mer på poesin än på andra håll – man läser 800 vers Homeros och ett drama, vilket sammanlagt ger ca. 1800 vers, men det sägs inget om lyriken.

Även här saknas möjlighet att ersätta uppsatsen på C med textkurs.

Även det här upplägget ser ut som en kraftigt nedbantad variant av den kursplan som jag själv läste efter på 70-talet (och klarade av på någorlunda utsatt tid, d.v.s. tre terminer – med den skillnaden att uppsatsen då låg på D-nivå, vilket gav utrymme för mer textläsning).

3.3 Stockholm

Det upplägg som är mest ambitiöst och som mest liknar det som jag själv följde som student i Göteborg finner vi i Stockholm:

A-kurs – nybörjarkurs 15hp + Attisk prosa 1 7,5 hp (Platon, 35 sidor: Sokrates försvarstal, Kriton) + Attisk prosa 2 (Xenofon 35 sidor, ur Anabasis)

B-kurs – Grammatik och textstudium 7,5 hp (ingående läsning av 20 sidor attisk prosa från Lysias och/ eller Demosthenes med särskild tonvikt på syntax, stilistik och semantik) + Jonisk prosa och koine 7,5hp (50 sidor i original från Herodotos och från Nya Testamentet eller Epiktetos) + Epik och lyrik 7,5 (1000 vers från Homeros + 200 från den arkaiska lyriken + Iliaden eller Odysséen i övers.) + Det attiska dramat 7,5 hp (en tragedi eller komedi i original + en tragedi och en komedi i översättning)

C-kurs 1, med uppsats – 15 hp uppsats "kandidatuppsats" + 2 av de fyra delkurserna i C-kursvarianten utan uppsats.

C-kurs 2, utan uppsats – Grammatik och textstudium 7,5 hp (Centrala frågeställningar i grammatiken behandlas såväl synkront som diakront utifrån ett givet textmaterial) + Det attiska dramat 7,5 hp (1 tragedi el komedi i original + 2 dramer i övers.) + Epik & lyrik 7,5 hp (1500 vers – bl.a. 2 sånger (Homeros i original + Iliaden och Odysséen i övers.), + Prosa 7,5 hp (100 sidor attisk prosa – bl.a. Thukydides och Demosthenes i original + 300 sidor i översättning + arbete om prosans utveckling).

För den som väljer C-kursvariant 2 finns en möjlighet att komplettera med en uppsats i Kandidatkurs 15 hp.

Stockholm har på A behållit mer av det tidigare upplägget än någon annan – även om man läste ännu mer i Göteborg (jag läste t.ex. även ett tal av Lysias på den nivån).

På B läser man sedan ytterligare klassisk attiska i samband med grammatikundervisningen och får dessutom läsa lite jonisk prosa (Herodotos) och lite koine-prosa (NT t.ex.). Och på C fortsätter man med Thukydides och Demosthenes.

Man kan konstatera att man läser relativt lite Platon – utöver Sokrates försvarstal och dialogen Kriton, som man läser på A i Stockholm har jag, inom ramen för kurser, även läst dialogerna Eutyphron och Symposion (den förra kanske på A eller B och den senare, som är längre, troligen på C). Man läser även mindre klassisk retorik – vi läste förutom Lysias och Demosthenes även t.ex. Isokrates. Dessutom hade vi en liten antologi med andra exempel på hellenistisk s.k. koine-

grekiska än NT. En annan sak som saknas är litterär prosa från romersk tid som t.ex. Plutarchos och Johannes Chrysostomos.

Sammanlagt blir det här 240 sidor prosa (70 + 70 + 100).

Poesin liknar däremot i högre grad det som vi läste på min tid – ca. 4.500 vers, bestående av två dramer (ca. 1.800–2.000 vers), rätt mycket Homeros (2.500 vers) och en del lyrik (ca. 200 vers). Men även här läste vi mer – och troligen också svårare – saker på min tid: vi läste t.ex. även oden av Pindaros på C-kursen (vilket inte var alldeles lätt).

Här finns dessutom en möjlighet att bara läsa text på C och den som efter det ändå vill komplettera med en uppsats har den möjligheten, eftersom det finns en särskild, fristående uppsatsmodul.

Visserligen tycker jag att man borde ta steget fullt ut och flytta över uppsatsen till D. Det skulle vara en kvalitativ förstärkning. Den förändringen borde givetvis genomföras även vid de andra universiteten. Men att man har den här möjligheten att läsa C-kurs utan uppsats och att uppsatsen är en fristående modul är definitivt ett steg i rätt riktning.

Detta är enligt min bestämda mening det i särklass mest förtroendeingivande upplägget bland de kursplaner i grekiska som det nu studeras efter i Sverige!

3.4 Uppsala

Här är en sammanställning av Uppsalas kurser på grundnivå:

A-kurs – nybörjarkurs 15 hp + Attisk prosa 7,5 hp (Platon, Sokrates försvarstal – 20 sidor) + Grekisk kultur och litteraturhistoria 7,5 hp (Grekisk kultur- och litteraturhistoria med fokus på perioden 800 f.Kr. till 300 e.Kr.)

B-kurs – Grammatik 7,5 hp (formlära och syntax) + 7,5 hp (50 sidor prosa från varierande epoker, genrer och dialekter – t.ex. Xenofon, Lysias, Herodotos, Hippokrates, Nya Testamentet, Epiktetos, Prokopios, Psellos och Anna Komnena) + Epik och lyrik (1000 vers Homeros + 200 vers lyrik + Il. el. Od. i övers.) + Dramat 7,5 (en tragedi eller komedi i original + en tragedi och en komedi i övers.)

C-kurs 1, grekiska – Prosa (110 sidor antik och efterantik prosa) + Poesi och drama (2000 vers) + Självständigt arbete 15 hp.

C-kurs 2, bysantinsk inriktning – Introduktion till Bysans historia och kultur 4 hp + Bysantinsk språkutveckling 3, 5 hp (ca. 20 sidor text skall illustrera språkutvecklingen + verk om detta) + Bysantisk prosa och poesi (80 sidor från olika genrer och på olika stilnivå + 200 sidor i övers.) + Examensarbete 15 hp.

Här läser man minst prosa i landet – endast 180 sidor (20 + 50 + 110). Av dessa är i varje fall en del från efterantik tid – även i utbildningen i antik grekiska, vilket ser ut som ett försök att föra studenterna i den riktningen. Poesin avviker mindre från upplägget i Stockholm – där läser man kanske 4.000 vers (2.000 + 2.000).

Problemet med det här upplägget är att studenterna på grundnivå inte läser en del av de centrala prosatexter och -författare som bildar stommen i den grekiska litteraturens kanon och som är en viktig grund för förståelse av den senare prosan och dess utveckling. Både grekiskan och

latin har nämligen en tydlig kanon som spelar en stor roll för alla senare författare och som en del av dem försöker imitera eller på annat sätt förhåller sig till.

När jag läser det här blir jag kort sagt orolig för att man i Uppsala (till skillnad från kollegerna vid de andra universiteten) inte tillräckligt uppskattar behovet av att först lära känna de kanoniska originalförfattarna, utan att man kanske rentav menar att dessa kan ersättas av en del senare författare som försöker imitera dessas stil och språk (med varierande grad av framgång och varierande grad av purism). – Det tycker inte jag är en lämplig väg att gå: det skulle vara som att läsa 1300-talsitalienaren Francesco Petrarcas imitation av Ciceros stil i breven i stället för Ciceros egna brev.

Upplägget i Uppsala är dessutom förkastligt även ur en annan pedagogisk synpunkt: på A-nivå läser man av kursplanen att döma endast 20 sidor originaltext (Platons *Sokrates försvarstal*). Den enda prosakursen på B utgörs av 50 sidor (vilket är lågt) – men det värsta är att man där vill ge en överblick av allehanda sorters grekisk prosa från klassisk tid till bysantinsk tid. Här nämns visserligen en del saker som bör vara med i en utbildning i antik grekiska – men med det här upplägget blir den läsningen väldigt ytlig och inte alls ändamålsenlig.

På C följer sedan läsning av 110 sidor antik och efterantik prosa – där finns således inte heller tillräckligt med utrymme för att tillgodose behovet av läsning i den klassiska kanon, särskilt inte om man dessutom skall läsa senare antika och rentav efterantika texter inom den ramen.

Dessutom tycker jag att det är tokigt att ha en separat kurs i bysantinsk grekiska redan på C – så vitt jag vet behöver även bysantinologer en bättre bakgrund i den antika kanon än så här. Men det där är, som sagt, min kollegas huvudvärk.

Beträffande ambitionen att låta studenter läsa olika sorters grekiska och texter från olika perioder har jag i och för sig inga invändningar. Det är en svensk tradition och i Århus kritiserade jag ofta bristen på sådan överblick i den utbildning som bjöds där. Vissa sådana inslag finns även vid de andra svenska universiteten, där man ju läser en del koine-prosa (men däremot inget från bysantinsk tid). Men det är det pedagogiskt lämpliga att göra detta när man har så ytterst svag beläsenhet i klassisk originalprosa (bara 20 sidor Platon) som kritiken gäller.

Jag har själv en motsvarande kurs i latin – men den är på C-nivå, den är betydligt mer omfattande än den här kursen på B i grekiska och när våra studenter läser den har de läst ett inte obetydligt antal sidor text – prosa men också poesi – från klassisk tid och därmed har de hyfsade förutsättningar att förstå de skillnader som man möter i texter från olika tider och på olika språkliga nivåer. Det har man knappast när man inte har mycket mer än nybörjarkursen i bagaget. Därmed måste jag bestämt ifrågasätta värdet av en sådan kurs på det stadiet.

4. Slutsats

Om jag skall rangordna utbildningarna i vid de svenska universiteten i grekiska måste det bli sålunda:

1. Stockholm – med god marginal mest förtroendeingivande!
2. Göteborg – klart svagare än Stockholm, men troligen lite bättre än Lund.
3. Lund – svår att bedöma, men kanske något svagare än Göteborg.
4. Uppsala – absolut och helt utan tvivel sämst i klassen!

Bedömningen baserar sig på i vad mån utbildningarna uppfyller mina önskemål om vad studenterna skall ha lärt sig i grekiska när de söker sig till forskarutbildningen i latin.

Av de skäl jag pekar på ovan menar jag således att utbildningen i Uppsala inte alls uppfyller de krav som vi måste ställa på grundutbildning i grekiska. Deras nuvarande A-kurs ger inte tillräcklig säkerhet i självständig tolkning av originaltext för att motsvara vårt minimikrav på 30 hp i antik grekiska; och deras B- och C-kurser är inte något som jag kan rekommendera en student som vill följa min uppmaning att skaffa sig en grundutbildning i grekiska för att vara bättre förberedd för att genomgå forskarutbildningen i latin, eftersom de inte garanterar tillräcklig läsning i den klassiska kanon – men också därför att den tillgängliga tillsvidareanställda personalens sammansättning inte garanterar tillräckligt högvärdig undervisning i antik grekiska.

Den grundutbildning som jag hellre vill rekommendera är den som finns i Stockholm. Där finns två beförade professorer, av vilka den ene även har betydande meriter som bysantinolog, vilket innebär att den som vill även kan få orientering på det området.

Oxford, den 25 oktober 2015

Gerd V. M. Haverling

JUSTITIEKANSLERN	
Ink	2016 -09- 21
Dnr	3249-16-21
Aktbil	12

Om höstens "händelser"

Jag funderat över de "händelser" under hösten som dekanen kan tänkas vilja diskutera med mig. Jag kan medge att man kan diskutera min stil och mitt tillvägagångssätt i en del fall – men då bör man även diskutera somliga andras stil och tillvägagångssätt. Mitt agerande är nämligen en reaktion på andras agerande – som i grunden är betydligt mer problematiskt.

Till syvende och sist handlar det om att jag vill ha rimligare arbetsvillkor för vår institution (och för universitetet) i sin helhet.

I. 15/10–2015

I mitten av oktober förde jag fram en del kritik mot förslaget att anta en ung man med ytterst ringa kunskaper i latin som doktorand i antik grekiska. Det handlade inte om den unge mannens lämplighet för forskarutbildningen som sådan – utan om det lämpliga i att anta honom på det stadiet och inte vänta tills han hade skaffat sig lite mer latinkunskaper.

Att det var i ett mejl till handledarkollegiet beror på att våra diskussioner i detta forum numera förs i mejlform. Ofta är diskussionerna tämligen ytliga, men ibland framförs kritik. Jag fick t.ex. en del kritik förra året – jag hade två goda kandidater och valde den ene framför den andre därför att avhandlingsämnet bättre passade den i Uppsala tillgängliga handledningskapaciteten (min och Christers). Uppenbarligen hade jag inte varit tydlig nog: en kollega drog nämligen igång en märklig diskussion som gick ut på att vi i stället skulle anta den andre kandidaten – varpå jag måste försvara och förtydliga mig. Självfallet fördes denna diskussion inför *hela* handledarkollegiet.

Min argumentation när det gäller doktoranden i grekiska gick ut på att man kanske inte bara skall se till huruvida en kandidat har tillräckliga förkunskaper för att klara av att genomföra ett visst projekt utan även till hur ämnet skall utvecklas i framtiden och till den enskilda doktorandens möjligheter att utvecklas som forskare inom ämnet efter avhandlingen och chanser på en internationell arbetsmarknad.

Jag borde ha avslutat den diskussionen tidigare, när det blev helt uppenbart att kollegan i ssk bysantinsk grekiska har ett i detta sammanhang radikalt annorlunda synsätt. Men jag var inte oförsämd och lite finkänslig var jag trots allt: jag undvek t.ex. att inför hela gruppen korrigera ett felaktigt påstående i kollegans svar angående detta. Om det skrev jag ett par rader till henne själv men inte till någon annan.

Jag kommer naturligtvis inte ta upp en diskussion om vilka latinkunskaper en doktorand i grekiska bör ha i framtiden – jag har sagt mitt om detta och kan bara beklaga att min kollega har ett synsätt som jag inte gillar i den frågan.

Att prefekten hoppade in i diskussionen den här gången för att tysta mig – men däremot inte den kollega som i mästrande ton och på betydligt svagare grund kritiserade mig i en motsvarande situation ett år tidigare – hade dock knappast något att göra med hur eller vad som diskuterades utan mer med vilka de inblandade personerna var.

Prefekten ansåg att det var mycket besvärande att jag hade framfört mina synpunkter inför hela kollegiet – precis som de synpunkter mot mig som en annan kollega hade framfört, men den gången hade hon vad jag vet inga invändningar.

II. 19/10 2015

I en mejlväxling med prefekten om diskussionen om doktorandantagningen (som dåvarande studierektor för forskarutbildningen och min kollega Christer tog del av) påpekade jag för första gången att jag inte tycker att de gällande kursplanerna i antik grekiska passar så bra för klassikersamarbetet. Det där är något som jag har diskuterat med min kollega sedan en längre tid tillbaka och som verkligen är ett stort bekymmer.

Det var i det mejlet som jag skickade över en jämförelse av kursplanerna i antik grekiska i Uppsala och i Stockholm. Jag påpekade att utbildningen i Stockholm passar mycket bättre i ett samarbete i klassiska språk.

I mejlet påpekade jag även att jag ser detta som ett resultat av hennes agerande i samband med lektoratet och att mina protester i det sammanhanget berodde på att jag fruktade att det skulle kunna bli så som det nu har blivit, när man nu fick en så ensidig personalsammansättning. Jag nämnde också att jag tyckte att min berättigade kritik i det sammanhanget hade bemötts på ett hotfullt sätt.

Prefekten uttryckte senare (12/11) stort missnöje med formuleringen om att hon hade varit hotfull, men jag kunde knappast uppleva saken annorlunda.

III. 25/10 2015

Några dagar senare skickade jag ett mejl till professorn i ssk bysantinsk grekiska, prefekten, studierektorn för forskarutbildningen och min kollega Christer.

I mejlet konstaterar jag återigen att grundutbildningen i antik grekiska i Uppsala inte håller måttet ur vår synpunkt och att jag hellre ser att våra studenter läser grekiska i Stockholm eftersom utbildningen där bättre motsvarar de behov som man har om man sedan skall fortsätta som doktorand i latin.

I det mejlet skickar jag över en genomgång av utbildningarna vid de fyra universitet i landet, där utbildning i grekiska bedrivs, som visar att grundutbildningen i Uppsala avviker från det sedvanliga upplägget och att upplägget i Uppsala möjligen kan passa för en viss typ av bysantinologi, men inte för ett samarbete med latin. I jämförelsen framhåller jag att utbildningen i Uppsala är klart sämst – i varje fall för den som läser den utbildningen för att sedan fortsätta som doktorand i latin.

Jag är helt klart alldeles för frän och polemisk i mejlet – jag använde dessvärre uttrycket ”undermålig” och skrev att grekiskan kan tänkas få kritik för sina kursplaner i nästa kursutvärderingsrunda. Det var dumt och onödigt att formulera sig så – även om betydande risk för sådan kritik faktiskt finns, nämligen om utvärderarna har min mer traditionella klassisk-filologiska syn på ämnet (vilket de flesta trots allt har).

I övrigt konstaterar jag att vi har mycket olika inställning till våra ämnen och att jag inte förväntar mig att man i Uppsala skall göra några förändringar av hänsyn till oss. Det enda jag begär är att få vara uppriktig och att få, när jag uppmanar studenter att komplettera med grekiska, rekommendera en kurs som ger dem det de behöver för att fortsätta på högre nivåer i latin.

Kollegan i ssk bysantinsk grekiska har inte alls kommenterat saken. Å andra sidan har hon inte heller svarat när jag försiktigtvis försökt åstadkomma lite bättre kontakt genom att skriva en

liten vänlig kommentar om att ett seminarium som hon utannonserat i ett mejl verkade vara intressant. Jag är därför rädd att det inte att det hade varit möjligt att diskutera detta med henne även om jag hade varit mer återhållsam i min kritik och mer måttfull i mina ordval.

Prefekten har varit desto tydligare, t.ex. i november när hon sade till mig att "jag inte fick jämföra kursplaner i grekiska". I ett senare sammanhang (strax före jul) beskyllde hon mig rentav för "trolöshet mot huvudman" därför att jag hade påpekat att grundutbildningen i grekiska i Stockholm skulle passa bättre i ett program i klassiska studier än vad Uppsalas nuvarande motsvarighet gör.

Att det är så svårt att diskutera dessa saker har med styrkeförhållandet på institutionen att göra. Kollegorna i bysantinsk grekiska står nära prefekten och det omöjliggör en någorlunda jämlik diskussion mellan latinets och grekiskans om en så här känslig sak.

Att problemet måste diskuteras är dock helt klart. Jag och min kollega Christer har sedan länge diskuterat dessa saker och han har då delat min oro för att det är så här. Att han är mindre villig att ta upp en offentlig diskussion om saken beror på att han är mer pragmatisk än vad jag är – men jag menar att det i längden är ohållbart att tåga om sådant som är av vital betydelse för arbetet av rädsla för hur folk skall reagera.

Bysantinologerna i Uppsala får för min del gärna vara bysantinologer och jag vill inte störa dem – men vi måste kunna diskutera sådant som är viktigt för att vi skall ha ett program i klassiska studier värt namnet.

IV. 1/11 2015

Inför valet av ny ledningsgrupp skrev jag till samtliga personer som fått kallelse till mötet och protesterade mot förslaget att låta prefekten som redan hade suttit i sju år sitta kvar på posten under ytterligare tre år.

Att jag skrev om detta i ett mejl beror på att jag inte kunde närvara vid mötet, eftersom jag befann mig i Oxford. I annat fall skulle jag, som var kallad till mötet, ha gått dit och sagt samma saker till dessa personer.

Jag protesterade inledningsvis mot den i mitt tycke väl dunkla process under vilken sådana förslag framtas på vår institution. Det gjorde jag redan tre år tidigare, då muntligt på själva mötet, eftersom man helt klart inte hade beaktat alla de synpunkter som framförts (även den gången blev prefekten väldigt upprörd över kritiken ...). I stället förespråkade jag en helt öppen process och hemliga val där alla får uttala sig om samtliga kandidater, vilket förhoppningsvis inte lika lätt kan manipuleras (eller misstänkas vara manipulerat).

Framför allt argumenterade jag mot att prefekten skulle väljas om. Jag försökte göra detta på ett förhållandevis balanserat sätt och pekade även på en del positiva inslag i hennes sätt att styra institutionen och på en del mer principiella aspekter (behovet av växling vid makten för dess egen skull).

Men jag nämnde även att jag menar att hon gjorde sig skyldig till ett grovt tjänstefel när hon hanterade lektoratet i grekiska så som hon gjorde. Det var förstås en allvarlig anklagelse – å

andra sidan är den definitivt befogad: hon motiverade i det ärendet konsekvent sitt agerande på ett missvisande sätt och det är faktiskt tjänstefel.

Enligt en person som var med på mötet var de flesta deltagarna fullt klara över att min kritik i det fallet är berättigad. Vederbörande berättade att prefekten, när hon efter beslutet släppts in i möteslokalen igen, hade sagt att "hon inte skulle ha gjort något fel" – och att det påståendet bemötts med vad vederbörande menade var pinsam tystnad snarare än medhåll. Min kommentar om detta till denna person var förstås att det ju är tråkigt att inte fler vågar vara lika uppriktiga och ärliga som jag.

Det jag framför allt kan anklagas för i det här fallet är alltför stor naivitet – och övertro på goda argument.

V. 11/11 2015

Prefekten meddelar i ett mejl till alla på institutionen att vissa medarbetare har fått pengar från Vetenskapsrådet. En av dessa är David Westberg, som ju är den person som fick ett lektorat i grekiska på ett sätt som jag har kritiserat mycket hårt.

Jag skriver omedelbart några rader till honom och gratulerar honom till denna framgång – och passar på att påpeka att min vrede över hanteringen av lektoratet inte riktar sig mot honom personligen, utan mot det faktum att det inte gick rätt till när han fick det. Jag passade även på att fråga vad han skulle syssla med och när han kort beskrev det konstaterade jag att jag fann hans projekt väldigt intressant.

VI. 12/11 2015

Under mitt korta besök i Uppsala konstaterade jag att den kursplan för forskarutbildningen i latin som ligger på nätet är den överspelade från 2011 och inte den aktuella från mars 2014. Jag blev – kanske inte helt utan skäl – rätt arg och skrev några korta rader till utbildningsledaren, prefekten och dåvarande studierektor för forskarutbildningen och påpekade detta och krävde att detta OMEDELBART skulle åtgärdas.

Utbildningsledaren, som väl var den som hade skäl att känna sig träffad, verkar inte ha blivit upprörd utan svarade att han förstås skulle rätta till saken (men häromdagen upptäckte Christer att detta fortfarande inte hade hänt, så jag har tvingats påminna honom om saken). Men prefekten skrev genast i mästrande ton att jag inte fick använda den tonen (d.v.s. OMEDELBART) i mejl till kolleger. Fast det kanske inte var helt omotiverat i det läget?

Strax före min doktorands seminarium på eftermiddagen samma dag ville prefekten tala med mig – det var något som hon menade att hon bara kunde säga muntligt.

Hon berättade då att hon hade vidarebefordrat mina mejl till dekanen, personalavdelningen och juridisk avdelning och när jag svarade att i så fall måste också jag höra av mig till samma instanser för att lägga fram min syn på saken, svarade hon att dessa nog skulle höra av sig till mig och hon antydde att jag kunde räkna med obehagliga efterräkningar.

Jag påpekade då att hon ju faktiskt har begått ett allvarligt tjänstefel och att detta i sin tur innebär att det program i klassiska studier som vi startade för en del år sedan inte längre kan fungera som det är tänkt och att jag därför vill upplösa det – men det ville hon inte höra på. Hennes hantering av lektoratet hade *ingenting* med saken att göra menade hon – medan jag förstås hävdar att just det är kärnan i problemet.

Jag fick heller inte beskylla henne för att uppträda hotfullt – om jag gjorde det igen skulle hon polisanmäla mig. Hon hade nämligen fått det rådet av någon person på den juridiska avdelningen.

På det svarade jag att hon ju faktiskt hade uppträtt mycket olämpligt mot mig när hon använde personalavdelningen för att gå till våldsamt anfall mot min person – den behandling som jag då fick utstå var helt orimlig i förhållande till situationen (de fel som jag eventuellt hade begått var inte alls lika allvarliga som de som hon hade gjort sig skyldig till), men prefekten tyckte att det räckte att jag fick ha med mig en fackrepresentant under dessa mobbingmöten.

Prefekten var dessutom mycket upprörd över att jag hade skrivit ett mejl till institutionsstyrelsen och argumenterat för att man inte skulle låta henne fortsätta som prefekt – särskilt illa var det att studentrepresentanterna hade fått mejlet. På det svarade jag att jag verkligen tycker att hon är en mycket olämplig chef och att jag ville lägga fram mina argument för att inte låta henne fortsätta som prefekt: de misstag hon har begått är helt enkelt alldeles för allvarliga. Om man framför sådana åsikter på ett möte eller skriver om det i ett mejl spelar inte någon större roll och i det här fallet hade jag inget val, eftersom jag befann mig i Oxford (dessutom hade hon ju reagerat surt när motsvarande kritik framfördes muntligt tre år tidigare, så man undrar om det inte i själva verket är kritiken som sådan som hon vill slippa).

Jag fick då veta att hon är min chef vare sig jag vill det eller ej och att jag inte skulle ägna min forskningstid i Oxford åt att diskutera grekiska kursplaner. – Jag svarade att där nu finns ett problem som jag måste lyfta fram – om jag inte gör det gör jag inte mitt jobb som professor. – Jag fick då veta att jag bara är missnöjd med att det inte blev som jag ville med lektoratet – vilket hon uppenbarligen är själv.

När hon gick påstod hon att jag var hysterisk – vilket jag nog vill mena att jag mot bakgrund av omständigheterna knappast kan sägas ha varit.

Det här ville hon alltså framföra muntligt. Jag tycker att den kommunikation som man har på en arbetsplats skall vara sådan att man skall kunna stå för den – oavsett form.

VII. 19/11 2015

Några dagar efter återkomsten till Oxford skickade jag ett jättelångt mejl till dekanen, i vilket jag lämnade min syn på konflikten mellan mig och prefekten.

Jag hade först tänkt skriva till personalavdelningen och till den juridiska avdelningen också, men eftersom jag inte känner de personer på ansvarig nivå som finns där, valde jag att först vända mig till dekanen, eftersom jag känner henne och hittills alltid haft ett mycket gott intryck av hennes person.

Jag inledde med att konstatera att jag tills vidare nöjde mig med att skicka detta till dekanen och redogjorde sedan för mitt säregna samtal med prefekten föregående vecka. Jag vidarebefordrade också mitt mejl om prefektvalet till institutionsstyrelsen (inklusive en länk till den artikel i *Universitetslärares*, i vilken Per Olof Eliasson under hösten skrev om problemet med mygel med tjänster, missbruk av LAS och den bristande rörligheten vid universiteten – i den artikeln finns dessutom länkar till andra artiklar om detta som jag refererar till i min text) och påpekade att jag tycker att det är mycket olämpligt att välja om en prefekt som har agerat på ett uppenbarligen felaktigt sätt.

Jag bifogade även två av mig författade dokument. Det första var en beskrivning av bakgrunden till min konflikt med prefekten, i vilket jag beskriver 1) de märkliga turerna kring tjänsterna i grekiska och i synnerhet kring lektoratet, 2) hur jag upplever att jag utsätts för repressalier därför att jag hade vågat rikta kritik mot prefekten (och hur högre instanser låter detta ske – och

underlåter att ingripa mot prefektens märkliga agerande), 3) att jag tycker att den process som föregår våra prefektval är alldeles för lite transparent, att jag tycker att vi måste kunna ha en öppen diskussion om hur vi skall styras och att den prefekt som vi då hade haft i nästan sju år inte lyckats styra institutionen på ett sätt som inger allas förtroende, och 4) att klassikerprogrammet har hamnat i kris genom den inriktning som grekiskan i Uppsala nu har fått och att jag därför vill ändra på det samarbetet. – Det andra dokumentet var den jämförelse mellan utbildningarna i grekiska i landet som jag tidigare hade skickat till institutionsledningen och kollegan i ssk bysantinsk grekiska.

Jag kan förstå om dekanen tyckte att det var väldigt mycket text, men situationen var ju sådan att jag måste lägga fram mina synpunkter på saken och jag kunde inte göra det i ett enskilt samtal utan det måste ske i ett mejl, eftersom jag befann mig i Oxford.

Jag passade dessutom på att vidarebefordra min lilla mejlväxling med den person som hade fått sitt lektorat på det av mig skarpt kritiserade sättet – för att göra klart att det inte är dennes skalp som jag är ute efter.

VIII. 24/11, 28/11 och 8/12 2015

Under hösten hade jag kommit i kontakt med den grupp vid Göteborgs universitet som hade arbetat med den utbredda korruptionen i samband med anställningar på lektorat vid framför allt den humanistiska fakulteten.

Den 24/11 hade det kommit en artikel i *Göteborgsposten* om den anmälan till UKÄ som gruppen vid GU hade lämnat till UKÄ som jag skickade till dekanen. Några dagar senare kom en länk till själva anmälan och efter ytterligare en dryg vecka kom en länk till en artikel i *Göteborgstidningen* som visade att en journalist hade börjat gräva i missförhållandena på universitetet.

I dessa tre mejl framför jag en del principiella synpunkter och i mejlet den 28/11 skickade jag även över den beskrivning av vad som hände med lektoratet i grekiska 2012 som jag och mina vänner författade för tre år sedan. Inspirerad av mina vänner i Göteborg, som noggrant studerat lagstiftningen, framförde jag även en del synpunkter på vilken form av brottslighet som det kunde tänkas handla om i Uppsala.

Det var förstås väldigt onödigt att vara så ordrik!

IX. 8/12 och 18/12 2015

Den 8 december meddelar jag professorn i Antikens kultur- och samhällsliv och ytterligare en kollega till henne att den nuvarande grundutbildningen i grekiska i Uppsala för latinets del inte håller måttet för klassikersamarbetet – detta i konsekvens med mitt tidigare konstaterande av detta i mejl till bl.a. kollegan i ssk bysantinsk grekiska.

Några dagar senare får jag ett chockerat svar från kollegan i AKS, som jag besvarar. Precis före min avresa från Oxford får jag ett mejl i vilket hon uppenbarligen inte hade tagit intryck av mitt svar och i vilket hon vänder sig till berörda prefekter och dekaner och protesterar mot mitt förslag att lägga ned programmet "Klassiska studier". Jag svarade omedelbart att jag förvisso gärna ville ha ett sådant program, men att en del problem gällande utbildningen i grekiska i Uppsala ställer till det för oss.

Prefekten på min institution lägger sig i diskussionen och beskyller mig för att vara "trolös" mot Uppsala universitet därför att jag hade påpekat att den nuvarande inriktningen på

grundkursen i grekiska i Uppsala passar sämre i ett sådant sammanhang som "Klassiska studier" än vad motsvarande kurs i Stockholm – vilket tydligt visar hur svårt (för att inte säga omöjligt) det är att föra en seriös diskussion om denna viktiga sak!

X. Några allmänna reflexioner

Jag medger att man kan diskutera min stil och mitt tillvägagångssätt i en del fall:

- a) Jag borde ha dragit mig ur diskussionen om antagning av doktoranden i grekiska tidigare – det hade räckt med en markering i det fallet;
- b) Och jag ångrar uppriktigt en del onödigt polemiska formuleringar i mejlet till kollegan i ssk bysantinsk grekiska – jag tror egentligen inte att det hade varit möjligt att diskutera med henne om detta även om jag hade varit mer diplomatisk, men mina fräna formuleringar gjorde det förstås inte precis lättare;
- c) Jag inser även att jag har varit alldeles för ordrik i mina mejl till dekanen – vilket beror på min iver att få henne att förstå att vi äntligen måste åstadkomma rimligare och sundare karriärvillkor för våra unga forskare (och bättre samarbetsklimat för oss som redan är inne i systemet).

Jag vill nu be dekanen om ursäkt för att jag fullkomligt har bombarderat henne med mina synpunkter – och jag vill även be kollegan i bysantinsk grekiska om ursäkt för en del övertramp i formuleringar och kritik (men hur det skall göras får vi diskutera på mötet). – Det är bekymmersamt om dessa övertramp förskjuter fokus från mitt viktiga budskap till min person.

Å andra sidan menar jag att man även måste diskutera somliga andras stil och tillvägagångssätt:

- a) Att prefekten är partisk, har en oacceptabelt auktoritär ledarstil, inte accepterar kritik och använder härskarteknik för att undertrycka andra synpunkter än sina egna omöjliggör varje seriös diskussion om viktiga problem (mina av henne djupt avskydda "skrivelser" är ett sätt att försöka bemöta denna bristande möjlighet att diskutera);
- b) De märkliga turerna kring lektoratet i grekiska och att man medvetet försökte framställa verkligheten på ett missvisande sätt har givetvis inte underlättat samarbetet mellan oss;
- c) Att de olika synpunkter och önskemål som jag och kollegan i bysantinsk grekiska hade beträffande lektoratet och grekiskans profil i Uppsala inte kunde diskuteras på ett sakligt sätt (vilket jag försökte göra – jag fokuserade alltid på det), utan gjordes till en fråga om personliga relationer och åsikter om varandra och att kollegan sedan samarbetade med prefekten i hennes hets mot min person har väl inte gjort stämningen bättre (att somliga genom samarbete med prefekten tillskansar sig fördelar är inte heller ägnat att underlätta det ömsesidiga förtroendet och det kollegiala samarbetet på institutionen).

Min kritik mot prefektens agerande i samband med lektoratet och mot det osunda samarbetsklimatet på institutionen måste således kvarstå. Jag tycker faktiskt att jag gör mitt universitet en tjänst som öppet vågar protestera mot den sortens maktmissbruk – man blir nämligen inte av med sådant om man inte vågar prata om det.

Uppsala, den 22 januari 2016

Gerd V. M. Haverling